

Sygnatura akt II AKa 257/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogusław Tocicki

Sędziowie: SSA Witold Franckiewicz

SSA Cezariusz Baćkowski (spr.)

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale prokurator Prokuratury Rejonowej w Lubaniu Julii Kubasik

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 roku

sprawy **M. G.**

oskarżonej z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k., art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora oraz przez oskarżoną

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 8 maja 2017 roku, sygn. akt III K 131/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonej M. G.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. M. 600 złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonej w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu podatku VAT;

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia przypadających na nią kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, stwierdzając, że wydatki postępowania związane z apelacją prokurato ra ponosi także Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. uzasadnienie ograniczono do apelacji prokuratora.

M. G. została oskarżona o to, że:

I. w okresie od maja do grudnia 2015 roku w L., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dziesięciokrotnie udzieliła małoletniemu M. K. substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy każdorazowo w ilości po 0,15 g za kwotę 30 zł łącznie 1,50 g za łączną kwotę 300 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie od czerwca do września 2015 roku w L. woj. (...) w miejscu zamieszkania przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pięciokrotnie udzieliła małoletniemu Z. K. substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy w porcjach po 0,2 lub 0,5 grama za łączną kwotę 220 złotych,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie od 2014 roku do czerwca 2016 roku w L. woj. (...) w miejscu zamieszkania działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzieliła K. Z. substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy, tj. w roku 2014 substancji psychotropowej o wartości 50 złotych, następnie w roku 2015 i 2016 w odstępach dwu-trzy tygodniowych około 30 razy bliżej nie określonej ilości substancji psychotropowej w postaci metaamfetaminy oraz wartości nie mniejszej niż 600 złotych i w czerwcu 2016 roku udzieliła substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy w ilości 0,5 grama i wartości 100 złotych,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

IV. w 2016 roku w L. woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzieliła E. G. substancje psychotropowe w porcjach po 0,2 grama za łączną kwotę 240 złotych

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

V. w okresie od maja 2015 roku do kwietnia 2016 roku w L. woj. (...) w miejscu zamieszkania przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru 10 razy udzieliła G. R. substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy każdorazowo za kwotę 20 zł, łącznie za kwotę 200 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

VI. w dniu 13 lipca 2016 roku w L. woj. (...) na ul. (...) działając wbrew ustawie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, posiadała przy sobie 1,14 grama substancji psychotropowej w postaci metaamfetaminy, podzielonych na siedem porcji,

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

VII. w okresie od stycznia 2016 roku do czerwca 2016 roku w L. oraz w G. woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, około pięciokrotnie udzieliła A. G. substancji psychotropowej w postaci metaamfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 2,5 g za kwotę nie mniejszą niż 500 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

VIII. w okresie od kwietnia 2014 roku do maja 2016 roku w L. woj. (...) w miejscu zamieszkania przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzieliła Ł. K. w porcjach po 0,1 grama substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy, za łączną kwotę 1000 złotych

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

IX. w okresie od 2014 roku do lipca 2015 roku w L. woj. (...) w miejscu zamieszkania przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzieliła P. K. substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy w porcjach po 0,2 grama, 0,15 grama lub 0,5 grama za łączną kwotę ok. 950 złotych

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

X. w okresie od 2014 roku do lipca 2016 roku oraz w L. woj. (...) w miejscu zamieszkania przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzieliła J. H. substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 9,5 grama za łączną kwotę ok. 1.950 złotych.

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

XI. w okresie od lipca 2014 roku do maja 2016 roku w L. woj. (...) w miejscu zamieszkania przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nie mniej niż dziesięciokrotnie udzieliła małoletniej A. S., w bliżej nieokreślonej ilości substancje psychotropowe w postaci metaamfetaminy każdorazowo po 25 zł za łączną kwotę nie mniej niż 250 złotych

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 8 maja 2017 r., III K 131/16,

I. uznał oskarżoną M. G. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt I, II i XI części wstępnej wyroku z tym, że w zakresie czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku przyjął, że oskarżona czterokrotnie udzieliła małoletniemu Z. K. substancji psychotropowej w postaci metaamfetaminy, zaś w zakresie czynu opisanego w pkt XI części wstępnej wyroku przyjął, że oskarżona udzielała małoletniej A. S. substancji psychotropowej w postaci metaamfetaminy w okresie od sierpnia 2014r. do maja 2015r. przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., to jest przestępstw 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzył jej karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej M. G. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw w kwocie 770 zł (słownie złotych: siedemset siedemdziesiąt);

III. uznał oskarżoną M. G. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt III, IV, V, VII, VIII, IX i X części wstępnej wyroku z tym, że w zakresie czynu opisanego w pkt IX części wstępnej wyroku przyjął, że oskarżona udzieliła P. K. substancji psychotropowej w postaci metaamfetaminy w porcjach po 0,2 grama, 0,25 grama lub 0,5 grama, zaś w zakresie czynu opisanego w pkt X części wstępnej wyroku przyjął, że łączna kwota uzyskana przez oskarżoną ze sprzedaży metaamfetaminy wyniosła około 1500 złotych przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., to jest przestępstw 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z

art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej M. G. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw w kwocie 5390 zł (słownie złotych: pięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt);

V. uznał oskarżoną M. G. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, to jest występkę 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, wymierzył jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych Drz 340/16, zarządzając jego zniszczenie;

VII. na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączył wymierzone oskarżonej M. G. w pkt I, III i V części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł wobec oskarżonej M. G. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 1260 zł oraz dalsze 289,90 zł tytułem podatku od towarów i usług z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył jej opłaty.

Apelacje od tego orzeczenia wnieśli: oskarżona M. G. poprzez obrońcę i prokurator.

Obrońca zaskarżył wyrok co do kary.

Prokurator zaskarżyła wyrok na niekorzyść oskarżonej. Co prawda deklarowała, że kwestionuje wyrok co do kary, ale przecież - zważywszy na treść zarzutów i ich uzasadnienie – nie budzi wątpliwości, że skarży wyrok tylko w zakresie orzeczeń o przepadku.

Prokurator zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 k.k. poprzez jego wadliwe zastosowanie przy wymierzaniu oskarżonej M. G. środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej w kwocie 770 zł i 5.390 zł w sytuacji skazania jej za kilka przestępstw, bez wskazania w sentencji wyroku, za które z nich ów środek został orzeczony i w jakiej kwocie, podczas gdy z literalnego brzmienia przepisu wynika, że przepadek korzyści majątkowej orzeka się jedynie z konkretnego przestępstwa.

2. obrazę przepisu postępowania karnego, która miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia, tj. art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonej M. G. środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej w oparciu o treść art.45 § 1 k.k., w sytuacji skazania jej za kilka przestępstw, bez wskazania w sentencji wyroku, za które z nich ów środek karny został orzeczony i w jakiej kwocie.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w jego pkt II poprzez orzeczenie środka karnego wobec oskarżonej M. G. w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez nią z popełnionych przestępstw opisanych w pkt I, II i XI zaskarżonego wyroku w łącznej kwocie 770 zł oraz w jego pkt IV poprzez orzeczenie środka karnego wobec oskarżonej M. G. w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez

nią z popełnionych przestępstw opisanych w pkt III, IV, V, VII, VIII, IX i X zaskarżonego wyroku w łącznej kwocie 5.390 zł.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja prokurator okazała się bezzasadna.

Nie są podważane trafne ustalenia Sądu Okręgowego dotyczące podstawy faktycznej wywiezionej z dowodów ocenionych bez przekroczenia wskazań wynikających art. 7 k.p.k.. Podobnie stanowisko tego Sądu co do winy, kwalifikacji prawnej przestępstw przypisanych oskarżonej M. G., przyjęcia że stanowią one dwa ciągi przestępstw (art. 91 § 1 k.k.) z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i z art. 59 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 12 k.k.. Apelująca prokurator nie kwestionuje także wymiaru kar za te ciągi przestępstw i występów z art. 62 ust. 1 cyt. ustawy jak i kary łącznej. Kary jednostkowe są wyrazem prawidłowej oceny stopnia karygodności czynów oskarżonej, stopnia jej winy oraz okoliczności charakteryzujących oskarżoną. Kara łączna stanowi sprawiedliwe podsumowanie jej przestępczej działalności.

Skarżąca zarzuca wyrokowi Sądu Okręgowego uchybienie polegające na orzeczeniu przepadku korzyści majątkowych bez wskazania, za które z przypisanych przestępstw je wymierza uznaje jednocześnie za obrazę art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. i naruszenie art. 45 § 1 k.k. Wydaje się, że w tym wypadku chodzi o twierdzenie o zaistnieniu przyczyny odwoławczej z art. 438 pkt 2 k.p.k. (por. cyt. w apelacji wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2005 r., V KK 133/05 - OSNwSK 2005 r., z.1, poz. 2324).

Sąd Okręgowy przypisał M. G. trzy zbrodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i siedem występów z art. z art. 59 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 12 k.k. stanowiące drugi ciąg przestępstw.

Nie jest jasne, czy zdaniem skarżącej orzekając przepadek korzyści osiągniętych z popełnienia przestępstw należących do ciągu z art. 91 § 1 k.k. Sąd I instancji powinien orzekać osobno przepadki korzyści majątkowej za każde z tych przestępstw (por. uzasadnienie apelacji str. 5), czy jeden przepadek stanowiący sumę korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw należących do ciągu przestępstw tyle, że z wskazaniem których czynów dotyczy (por. wnioski apelacji).

Dla porządku wypada więc wskazać, że Sąd Apelacyjny podziela stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2002 r., I KZP 21/02 (Legalis), że „zakładając spójność systemową przepisów regulujących instytucję ciągu przestępstw należy (...) uznać, że przewidziana w art. 91 § 1 k.k. redukcja konsekwencji karnych, wynikających ze zrealizowania każdej z norm sankcjonujących, i zastosowanie ich do dwu lub więcej popełnionych przestępstw dotyczy wszystkich konsekwencji wynikających z naruszenia tych norm. Niezależnie bowiem od krytycznej oceny samej koncepcji (...) oraz zastrzeżeń podnoszonych w związku z treścią unormowania zawartego w art. 91 § 1 k.k. (por. K. Daszkiewicz: Przepięstwo ciągle i ciąg przestępstw. Prok. i Pr. 1997, z. 11, s. 7; teŹe: Kary za przestępstwa ciągle i ciągi przestępstw, Prok. i Pr. 2000, z. 5, s. 22), obowiązująca regulacja nie może być odczytywana w sposób wewnętrznie sprzeczny. Tymczasem, właśnie do takiej sytuacji prowadziłoby wymierzanie jednej kary według zasad wskazanych w przepisie art. 91 § 1 k.k., przy jednoczesnym orzekaniu środków karnych zgodnie z regułami określonymi w art. 90 § 2 k.k. Do tych ostatnich trzeba byłoby następnie stosować dyrektywy zawarte w art. 85 k.k., co prowadziłoby do kolizji z normą art. 91 § 1 k.k. Wobec tego, konstrukcję art. 91 § 1 k.k. należy interpretować w ten sposób, że zawarta w tym przepisie dyrektywa wymierzania jednej kary za przestępstwa składające się na ciąg przestępstw przewidziany w art. 91 § 1 k.k. - ma odpowiednie zastosowanie do orzekanych środków karnych tego samego rodzaju.” Pogląd ten odnosi się także do przepadku zwłaszcza, że w aktualnym ujęciu stanowi on nie tyle dolegliwość za popełnione przestępstwo, co służy pozbawieniu sprawcy korzyści majątkowych uzyskanych z jego popełnienia.

Trafne jest więc orzeczenie jednego przepadku korzyści majątkowej (jej równowartości) za ciąg przestępstw stanowiącego sumę korzyści uzyskanych przez sprawcę w wyniku popełnienia przestępstw składających się na ten ciąg.

Wyrok musi być zrozumiały, jasny, czytelny dla każdej rozsądnej osoby, która będzie się z nim zapoznawać. Powinien więc być tak skonstruowany, by nie było wątpliwości jakie czyny zostały przypisane oskarżonemu, jakie za te czyny orzeczono kary, środki karne, środki kompensacyjne, przepadek, od popełnienia jakich zostali uniewinnieni itd. (art. 413 k.p.k.).

Zaskarżony wyrok wymogi te spełnia. Trzeba zauważyć, że jest zbudowany w ten sposób, iż w części rozstrzygającej:

- po przypisaniu oskarżonej ciągu przestępstw z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. opisanych w punktach I, II, XI części wstępnej i wymierzeniu za nie kary pozbawienia wolności (punkt I) następuje orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 k.k. o przepadku korzyści majątkowej – 770 zł (punkt II),

- po czym (punkt III) Sąd I instancji uznaje oskarżoną za winną czynów z art. 59 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 12 k.k. opisanych w punktach III, IV, V, VII, VIII, IX, X części wstępnej stanowiących kolejny ciąg i wymierza za nie karę pozbawienia wolności, a w następnym punkcie (IV) orzeka przepadek 5390 zł korzyści majątkowej na podstawie art. 45 § 1 k.k.,

- w punkcie V Sąd Okręgowy uznaje oskarżoną za winną przestępstwa z art. 62 ust. 1 cyt. ustawy i wymierza jej karę, a w kolejnym punkcie (VI) orzeka przepadek narkotyku,

- wreszcie Sąd orzeka karę łączną (punkt VII) i rozstrzyga o kosztach (punkty VIII i IX).

Taka logiczna sekwencja przypisania sprawstwa, winy i wymierzenia kary za ciąg przestępstw oraz przepadku za ten ciąg jest czytelna. Nie pozostawia wątpliwości, że orzeczenie jednego przepadku 770 złotych zawarte w punkcie II części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku dotyczy stanowiących ciąg przestępstw przypisanych w punkcie poprzedzającym (I). Sama zaś kwota jest sumą korzyści uzyskanych z ich popełnienia. Podobnie w wypadku orzeczenia przepadku 5390 złotych zamieszczonego w punkcie IV części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku. Dotyczy on stanowiących ciąg przestępstw przypisanych w punkcie poprzedzającym (III), a wymieniona kwota jest sumą korzyści uzyskanych z ich popełnienia.

Z tych powodów zarzuty i wnioski apelacji prokuratora były niezasadne, co uwzględniając orzeczono jak w wyroku.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej oskarżonej w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 i 2 k.p.k. Oskarżona M. G. nie pracuje, nie ma majątku dlatego należało zwolnić ją od tej części kosztów sądowych, które były związane z jej nieuwzględnioną apelacją (art. 624 § 1 k.p.k.).

SSA Witold Franckiewicz SSA Bogusław Tocicki SSA Cezariusz Baćkowski